ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 Δεκεμβρίου 1919
Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος.
Αν. ἡλ. ὡρ. 7 λ. 44
Δύσ. 5 λ. 14

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 939 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Α'

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἡμερικοῦ τῆς Ν. Ὑόρκης» ἐν Παρισίοις ὑπῆρξαν κατηγορηματικαί. Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς διανέμεται ὑπὸ Βενιζελικῶν ἀρχῶν. Μάλιστα, ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς.

Τὰ χείλη τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐπρόφερον πράγματα ἀναληθῆ ἢ ἀνέσκιαν, εἶπον πρὸς τὸν κόσμον ἅπαντα μέαν ἀκόμη μεγάλην ἀλήθειαν καὶ αἱ λέξεις αἱ ὁποῖαι ἐξῆλθον τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων του δὲν ἦσαν ἢ ἡ ἀπήχησις τῶν αἰσθημάτων παντὸς Ἕλληνος.

Δὲν λέγομεν ὑπερβολάς. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται τὰ καθήκοντά του ἀλλὰ καὶ τὰ δικαιώματά του, ἀπέδειξε πολλάκις ἀλλὰ καὶ προσφάτως ἀκόμη ὅτι εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐχάραξεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς.

Αἱ τελευταῖαι ἀποθεώσεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κατέδειξε τὴν πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν λατρείαν του, εἶναι νομίζομεν τρανότατα καὶ ἀρκεταὶ ἀποδεῖξεις περὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ διοργάνωσις καὶ ἀναμόρφωσις τῆς χώρας.

Ὁ Ἑλληνικὸς ὅμως λαὸς διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐπιδεξιοσίας ἀφοσιώσεώς του, δὲν ἀπέδειξε μόνον ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν μὲ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀλλ' ἀπέδειξε καὶ κάτι ἄλλο σοβαρώτερον, ὅτι μετ' ἀποτροπιασμοῦ ἀποδοκιμάζει πᾶσαν ἄλλην πολιτικὴν ὑφ' οἱονδήποτε πρόγραμμα καὶ ἀν παρουσιάζηται αὕτη καὶ ὑφ' οἱανδήποτε προσωπίδα καὶ ἂν εἶνε κεκαλυμμένη. Τὸ μόνον πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἀνενδοιάστως πᾶς γνήσιος Ἕλλην ἀσπάζεται εἶναι τὸ πρόγραμμα τῶν φιλελευθέρων, τοῦ ὁποίου βάσις εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς Φυλῆς.

Τοῦ προγράμματος τούτου τὴν ἐφαρμογὴν βλέπων ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ δεκαετίας καὶ ἐντεῦθεν, ἔχων δὲ ἐξ ἀντιθέτου ὑπ' ὄψιν τὴν προδοτικὴν καὶ μικρόνουν πολιτικὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζαν ὅτι ἠδύναντο νὰ διευθύνωσι τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, κατέληξε σήμερον νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ πίῃ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ θάρρος εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς μείζονος Ἑλλάδος νὰ δεικνύῃ ὅτι σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει ταχθῆ παρὰ τὸ πλευρόν του.

Ὁ κ. Βενιζέλος προβαίνων εἰς ἃς προέβη δηλώσεις δὲν ἔπραξε τοῦτο διὰ νὰ πείσῃ τινὰ περὶ γεγονότος ἀσεβοῦς. Τὸ ἔπραξε διὰ νὰ θέσῃ τέρμα καὶ νὰ πατάξῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὰς κακοήθεις ψευδολογίας μερικῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος εὑρισκομένων κύκλων, οἵτινες προσπαθοῦν μὲ παντοῖα μέσα νὰ δημιουργήσουν θόρυβον περὶ τῆς ἀφανείας εἰς ἣν κατεδικάσθησαν, δολοφονοῦντες τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποπειρώμενοι νὰ στρεβλώσωσι τὰ πραγματικὰ αἰσθήματα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, συκοφαντοῦντες τοῦτον ὅτι δῆθεν δὲν συμμερίζεται τὴν πολιτικὴν τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ.

ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

«Ἀνάγκα δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται»
ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐργασιῶν τῆς συνδιασκέψεως, ἤτις, μετὰ τὴν ἧτταν τῶν Κεντρῶν Δυνάμεων, συνεκροτήθη, μαρτυρεῖ ὅτι οἱ διπλωμάται τῶν νικητῶν εὑρέθησαν τελείως ἀπορώκεκοι, ποῦς τοιχεῖον λύσιν τοῦ ἀκανθωδεστέρου τῶν ζητημάτων, ὅπερ ἐκλήθη ἀνατολικόν, καίτοι τοῦτο ἦτο τὸ μᾶλλον ἐπείγον. Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1919 εἰσήλθομεν εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων. Καὶ ὅμως οἱ Δοσκουροι κασσάδες Κεμὰλ καὶ Ἐμρὲρ ἀπειλοῦσι, τὴν ἐπιοῦσαν ἐνδόξων νικῶν, ἀνατολὴν καὶ δύσιν, μετὰ ἴσης αὐθαδείας τῶν ἀρχαιοτάτων ληστοπειρατῶν, οἵτινες διετάραξαν τὴν Ἀσιατικὴν Ἑλλάδα, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.

Τὰ ἀνταλλαγέντα διπλωματικὰ ἔγγραφα πρὸς διαμελισμὸν τοῦ αὐτοῦ κακουργοῦντος κράτους τῶν Ὀσμανιῶν καὶ αἱ εἰδικαὶ περὶ λύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος μονογραφίαι θὰ ἠδύναντο βεβαίως νὰ πληρώσωσι πολλὰ δωμάτια βιβλιοθηκῶν. Πλὴν ταῦτα ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα δὲν ἀπηλλάγη εἰσέτι ἐκ τῆς διεθνοῦς μαστίγος. Διὰ τί;..

Λύο, καθ' ἡ ἄς, εἶνε τὰ αἴτια τῆς χρονίας ταύτης νόσου· τὸ μὲν ἡ ἐξ ἀντιζηλίας πρὸς τὴν διαπραγὴν ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁμοφωνία εὐρωπαϊκῶν τινων δυνάμεων, πρὸς διατήρησιν τοῦ Τουρκικοῦ καθεστῶτος, ὅπερ ὑποκριτικῶς ἐβραπτίσθη δόγμα τῆς ἀκεραιότητος, τῆς Τουρκίας, ἀσυστόλως πολλάκις παραβιασθὲν ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε κραταιοτέρων δυνάμεων· τὸ δὲ ἡ ὑπό τινων ἄγνοια τῆς ἀκριβοῦς καταστάσεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πραγμάτων. Τούτων πάντων ἕνεκα ἀνακολουθίαι καὶ παραλογισμοὶ καὶ ἀδικίαι τῆς διπλωματίας πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τοὺς λαοὺς αὐτῆς· σκληρότης καὶ δυσμένεια τῶν ἰσχυρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ λαοῦ, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ἀρμενίους.

Ἐπὶ Αἰκατερίνης Β', αὐτοκρατείας τῆς Ρωσσίας, καὶ Ἰωσὴφ Β', αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τῷ 1781, ἐπὶ Μεγάλου Ναπολέοντος τῷ 1807—1808 ἰδίως ἐπὶ Καρόλου Γ', τῷ 1828—1830 σπουδαίως συνεζητήθη ἡ ἐκδίωξις τῶν Τούρκων ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἔστιν ὅτε συνδυασθεῖσα καὶ μετὰ ἀναβάσεως τῆς Βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας. Συζητήσεις παρεμφερεῖς ἐγένοντο τῷ 1853 καὶ 1876, τῷ 1897 καὶ τῷ 1903. Καὶ ὅμως τὸ Ἀνατολικὸν ἠρμαστιον συνεχῶς ἀπειλεῖ τὴν ἡσυχίαν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, ἀνακόπτει δὲ τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος. Σφαγαὶ καὶ ἀτιμώσεις, ἐμπορησμοί, διωγμοὶ καὶ ἐκριζώσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, τὰ κυβερνητικὰ προγράμματα παλαιοτούρκων τε καὶ νεοτούρκων.

Ἀδιστάκτως πεποίθαμεν ὅτι τὰ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου αἱμοσταγῆ καὶ χαίνοντα τραύματα τῆς Ἀνατολῆς ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπουλωθῶσι· λογικὰς ἀνέφικτον καθίσταται νὰ καρποφορήσῃ ὁ θεσμὸς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἄνευ ριζικωτάτων ἀποφάσεων κατὰ τοῦ Ἀσιατικοῦ μεγαθηρίου, ὅπερ Κωνσταντίνος ὁ Παλαιολόγος, κατὰ τὴν προσεγγιστὶν τοῦ πορθητοῦ πρὸ τῆς Κων/πόλεως, ὠνόμασεν «ἐλυθρὸν ἐξ Ἀσίας δράκοντα». Βεβαίως δὲν θὰ παγιωθῇ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν, ἐὰν μὴ καὶ τοῦ, ὅτε ἐξέλειπον αἱ ἰδιοτελεῖς ἀντιρρήσεις τῶν ὑπὲρ κοσμοκρατορίας ἀγωνιοδέντων παγγερμανιστῶν καὶ πανολαυστῶν, ὁριστικῶς ἐνθῇ τὸ φλέγον καὶ βροτολοιγὸν Ἀνατολικὸν ζήτημα.

Εὐτυχῶς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἠγγέθη, μετ' ἀκάρπους συζητήσεις ὁλοκλήρων αἰώνων, ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τῆς κρίσεως καὶ τῆς καταδίκης, ὡς εὐελπιστοῦμεν, τῶν ἐξ Ἀσίας βαρβάρων. Εἶνε πλέον καιρὸς νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Ἰκόνιον ὁ Σουλτάνος. Ὅσοι δὲ τῶν Ὀθωμανῶν παραμείνουσι μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ καὶ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Ἑλλάδι, ἐξησφαλισμένην ἔχουσι τὴν ἰσοπολιτείαν. Πᾶσα ἀναβολὴ δὲον νὰ θεωρηθῇ ὡς κυοφοροῦσα νέα κατὰ τῆς ἀνθρωποτητος δεινά.

Οὐδεὶς ὁ μετὰ λόγου δυνάμενος σοβαρῶς ἀντιλέξῃ ὅτι αἱ δύο θύραι τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους — ὁ Βόσπορος καὶ ὁ Ἑλλήσποντος — φυσικῶς καὶ λογικῶς ἀνήκουσιν εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ οἱανδήποτε σημαίαν ναυτιλλομένους. Διεθνὴς κανονισμὸς εὐκολον εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ τελείως τὴν ἐξ ἀεὶ ἐλευθερο-πλοΐαν τῶν θαλασσίων ποταμῶν.

Ἀλλ' ἡ Θράκη σύμπασα μετὰ τοῦ Βυζαντίου δέον νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἣν ἀνήκει, δυνάμει ἱστορικῶν καὶ ἐθνολογικῶν τίτλων ἀναμφισβητήτων, οὗς, μετὰ τὸ μαρτυρολόγιον αἰώνων, ἠδυνήθησαν οἱ Ἕλληνες νὰ διατηρήσωσιν καὶ μέχρι σήμερον διὰ τῆς πνευματικῆς των ὑπεροχῆς, δεσπόζοντες ἅμα εἰς ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς κλάδους. Οὐδεὶς συντρέχει λόγος νὰ συμπεριληφθῇ ἡ ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων πόλις εἰς τὴν διεθνοποίησιν τῶν στενῶν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀργοναυτῶν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς οἰκοῦντες Ἕλληνες, ἐπὶ ἐνιαυτοὺς δυο χιλιάδας καὶ ἑξακοσίους περίπου, ἀτενῶς ἐστραμμένον τὸν ν. ὄν αὐτῶν ἔχουσι πρὸς τὴν Ἑστιάδοφον, ἀπεραλλάκτως ὡς οἱ Μουσουλμάνοι πρὸς τὴν Μέκα αν.

Ἐὰν ὅμως, παρὰ πάντα ταῦτα, ἄλλαι ἑκάστων σκέψεις ἐνώπιον τοῦ διπλωματικοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Παρισίων, νομίζωμεν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ εὐρωπαϊκὸν συμφέρον ἀποδεικνύουσι, κατὰ τὴν ἡμετέραν ταπεινὴν γνώμην — πρὸς ἀποσόβησιν καὶ διεθνῶν προστριβῶν τὴν ἵδρυσιν Βυζαντιακῆς δημοκρατίας, ἧς ἡ διοίκησις δέον ν' ἀνατεθῇ τῇ Ἑλλάδι, κατ' ἐντολὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς. Μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ θὰ ἦτο ἀνεκτὴ λύσις συγκυριαρχίας (condominium) τῶν τριῶν πρωτίστων Δυνάμεων (principales Puissances) ἀλλ' ἀπραιτήτως μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ πάντοτε ἐντολῇ τοῦ συνεδρίου τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ Βυζαντιακῇ πολιτείᾳ. Προδήλοτατον, ὅτι πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τοιούτου διεθνοῦς πολιτεύματος, εἶνε χρήσιμον ὅπω; ἡ Ἑλλὰς ἀποκτήσῃ οὐσιαστικὸς πρωτεύουσαν θέσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς πόλεως τοῦ Βυζαντος καὶ τοῦ Κωνσταντίνου.

Γ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔ ΤΖΩΡΤΖ

Τὰ Διεθνῆ ζητήματα

Ὁ λόγος τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Λ ὑ ν Τζωρτζ ὁ ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων κατ' αὐτὰς περισεμάφη ἐν ἀρχῇ εἰ; τὸ ζήτημα τῶν συνεψιῶν τοῦ Ἀνυδίου.

Ὁ κ. Λόϋδ Τζωρτζ εἶπεν, ὅτι αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις, εἶνε διατιθειμέναι νὰ ἐρατοῦν ἑνήμερον τὸ κοινὸν περὶ τῶν διαπραγματεύσεων, οἵτινες ἀροῦσι. τὸ τύχος τῶν διαφόρων λαῶν. Ἀλλὰ προσέθεσεν, ὅτι ἐπιβάλλεται ἐπιφύλαξις τις. Μία πολὺ μεγάλη δημοσιότης θὰ ἐκινδύνευε νὰ προκαλέσῃ προστριβὰς ἐγωϊσμοῦ καὶ νὰ ἀπειλήσῃ τὴν λύσιν πολυαρίθμων προβλημάτων.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀγγλοαμεριανικῆς συνθήκης περὶ ἐγγυήσεων πρὸς τὴν Γαλλίαν ὁ κ. Λ ὑ ν Τζωρτζ, καθορίζων τὰς προηγουμένας, δηλώσεις τοῦ κ. Μπόναρ Λόϋ, δηλοῖ ὅτι περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἀγγλογαλλικὴ συνθήκη ἐξαιρεῖται ἐκ τῆς Ἀγγλοαμεριανικῆς, προσέθεσεν.

«Ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν ἀνέλαβεν οὐδαμῶν νέαν ὑποχρέωσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διὰ τὸν ἀλλοῦστατον λόγον, διότι δὲν δύνατοι νὰ ὑποτέσῃ τις ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ τιμήσουν τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἀντιπροσώπων των. Θὰ ἦτο σφάλμα ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας νὰ συζητῇ τις τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀναγνωρίζω πάντως ὅτι θὰ ἦτο διὰ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν ὑποχρέωσις ποιὸ σοβαρὰ προκειμένου νὰ ἀναλάβῃ αὕτη καὶ μόνη τὴν ὑπεροχὴν τῆς Γαλλίας ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας καὶ ἤτις θὰ ἀπεδείκνυε ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ἐν προηγούμενον».

Διὰ τὸ Ρωσσικὸν πρόβλημα ὁ κ. Λόϋδ Τζωρτζ εἶπεν:

«Ἀπεστείλαμεν ἤδη εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἀγωνίζονται κατὰ τῶν Μπολσεβικῶν συνδρομὰς ἀξίας 75 ἑκατομ. λιρῶν. Αἱ ὑποχρεώσεις μας δὲν ἐπεκτείνονται πέραν τοῦ σημειου τουτου. Ἡ Γαλλία ἀνέσβεν ἀφ' ἑτέρου ἄλλας ὑπὸ διαγώτου αμαντιεῖς. Δὲν ἐνοιοῦμεν νὰ ἀναλάβωμεν παρομοίας εὐθύνας. Εἶνε ἡ σκέψις τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη ὡσαύτ.ω, καὶ ἡ Ἰταλία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, οἵτινες ἐπὶ ἀντιπροσωπεύοντο εἰς τὴν συσκέψις ὑπὸ πληρεξουσίου, ἐὰν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ μὴ γνωσῇ τις τὰς ἀπόψεις των. Ἄλλως τε διατραγματεύσεις διεξάγονται ἐπὶ τοῦ παρόντος μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Ἀμερικῆ, καὶ Ἰαπωνίας ἐπὶ τῆς σπουδαίας ἡν θὰ ἀποδεχθοῦν ἐν ἡ περιπτώσει αἱ Μπολσβικικαὶ στρατιαὶ θὰ ἐκμαυν τέας προδόσις αὐ, ἀνατολὰ, καὶ δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ἔχουν προέλθῃ εἰς τελικὴν ἀπόφασιν.

Ἠρέθεσαν ὅτι ἔφρασε νὰ συνάψωμεν εἰρήνην μετὰ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ τίς ἀντιπροσωπεύει τὴν Ρωσσίαν; Ὁ ἐμφύλιος ὑπαρχμὸς ἐξακολουθεῖ. Ἔκαστον κόμμα θεωρεῖ ἑαυτὸ ὡ, νικήσαν καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προείπῃ ποῖον θὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συρράξεως. Δὲν ὑπάρχει κυβέρνησις, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ ἐν ὀνόματι τῆ, Ρωσσίας καὶ ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ φαίνεται ἀδιάφορος. Ἂν οἱ Μπολσβίκοι θέλουν νὰ ὁμιλοῦν ἐν ὀνόματι τῆ, Ρωσσίας, δύνανται νὰ τὸ πράξουν τότε μόνον ἐφ' ὅσον συγκαλέσουν ἐθνοσυνέλευσιν ἐλευθέρως ἐκλεγομένην ὑπὸ χωρικῶν καὶ Ρώσσων ἐργατῶν. Ἐφ' ὅσον δὲν γίνῃ τοῦτο, θὰ ἦτο ἀπονενοημένη πολιτικὴ ἡ ἔναρξις διαπραγματεύσεων μετ' αὐτῶν. Δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμία βάσις πρὸς συζήτησιν τῆς εἰρήνης. Ὅλοι οἱ σύμμαχοι οἱ ἀντιπροσωπεύοντες εἰς τὴν συσκέψεις τοῦ Νεοουνεγκ Στρὴτ ἦσαν τῆς γνώμης ὅτι ἐν καὶ ἦτο καθήκον καὶ συμφέρον των ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὅπως εἰς πρώτην εὐκαιριαν συνάψ υν εἰρήνην, ἡ στιγμὴ εὐτυ ἐν ἐπιτυ εἰσέτι.

Περὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος ὁ κ. Λόϋδ Τζωρτζ εἶπεν:

«Ὅπως λύσωμεν τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἀνάγκη νὰ μάθωμεν τί ἐννοοῦν νὰ πράξουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Μᾶ; εἶπον: Διατί δὲν κάμνετε εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ τῆς ἀφαιρεσητε προηγουμένως; ὁ α τὰ ἐδάφη τὰ μὴ Τουρκικά; Ν ὶ, ἀλλὰ τί θὰ κάμωμεν τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ Στενά;

Ἂν οἱ πύλαι αὗται ἦσαν ἀνοικταὶ καὶ ἄ/τα πολεμικὰ καὶ τὰ ἐμπορικὰ μὲ πλοῖα διήγχανο ἐλευθέρως; ἀκεῖσεν, ὁ πόλεμος θὰ ἐδυνταμόετο κατὰ δύο ἢ τρία ἔτη. Μᾶ; ἐκλείσθησαν διὰ τῆς προσσσίας. Δὲν δυνάμεθα δοῦεν νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν πολιτὸν τὸν φύλακα. Ἀλλὰ ποίαν συμφωνίαν νὰ συνάψωμεν χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὰς προθέσεις τῆς Ἀμερικῆς, ἐὰν θὰ συγκατατίθετο ἢ μὴ νὰ λάβῃ μέρος εἰς παρομοίαν ἐπιχείρησιν καὶ ἐν ποίῳ μέτρῳ θὰ τὸ ἐπραττε; Ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουν μεγάλα ἐξωτε ι κὰ βάρη. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἔχουν κα... ἔχουν ἀπεραρίθμους πόρους. Τὸ νὰ ἀποπεραθῶμεν νὰ ἐπιτυχώμεν τὰ πράγματα, ὰ ἠ ὠ; νὰ προκαλοῦμεν παρεξηγήσεις μετὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ δημιουργήσωμεν δυσνοίας. Θεωροῦμεν ὅμως ζωτικὸν ζήτημα τὴν ὕπαρξιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ χῶν Ἡνωμέ ων Πολιτειῶν. Σήμερον ἐν τούτοις ἀνεμείναμεν τόσον καὶ μάλιστα ἀ περισσότερον ἀφ' ὅσον ὑπεσχέθημεν.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ὑπόσχεσις δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἱκανοποιητική. Ἔχω τὰς συνθήκας ταύτας θεωροῦμεν ἡμᾶ, ἐν πλήρει δικαιῳ χωρὶς νὰ δείξωμεν ἐλλειψιν ἀβροτητος καὶ χωρὶς νὰ θεληθῶμεν νὰ στερήσωμεν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς τιμῆς τοῦ νὰ συμμετάσχουν μεθ' ἡμῶν τῆς προστασίας τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ συνάψωμεν εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ πρὸς τοῦτο προτιθέμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν τὸ ταχύτερον.

Αἱ προκαταρκτικαὶ συζητήσεις ἔλαβον ἤδη χώραν καὶ ὑπῆρξαν λίαν ἐνθαρρυντικαί. Θὰ ἐπιδιωχθοῦν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἄλλοτε ἐδῶ καὶ ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβάλωμεν λίαν προσφὸς τὸ, δρὸν, τῆς εἰρήνης πρὸς τὴν Ὀθωμαν. Κυβέρνησιν».

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν εἶπεν:

«Ἐτάξαμεν ὡς Κυβέρνησις σᾶν, ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ὁ ὡ, ἐντελεσθῶμεν ὅλας τὰς διευκεώσεις, αἵτινες μᾶ, ἐπιβρύθουν. Αἱ διευκέρειαι δὲν ἐμπεριέχουν ἐκ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἀλλὰ προέρχονται ἐκ τοῦ Ἔθνους τὸ ὁποῖον ἔταξε πρωτεύουσα χρέον εἰς τὸν καταστρισμὸν αὐτῆς. Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῆς Ἀμερικῆ, ἀλλ' ἀ εἰσήρχειο ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν ὅπο ὁ ρου, εἰ ἐνες δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθοῦν πρὸς ὅλου; τοῦ, Συμμάχους θὰ κάθεστο δύσεολον διὰ τὰ ἄλλα Ἔθνη νὰ σαρμμένουν εἰς ἐν Συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἦ ο τις ἀπηλλαγμένος ἀσης ὑποχρεώσεω, ἐνῷ εἶ ἄλοι θὰ εἶχον ὁπισθάγωνα δεμένας τὰς χεῖρας.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶναι σημασίας τόσον ζωτικῆς διὰ τὴν εἰρήνην τῆ; Εὐρώπης, ὥστε ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις; φροντεῖ ὅτι θὰ δείξῃ τὴ παράσχῃ τὴν συνεργασ.αν τῆς. Ἀλ' ἐφ' ὅσον δὲν ἔγκαθιδρυθῇ δριστικῶς, ὀφειλομεν—καὶ εἰς τοῦτο ὁ ρείλοντει καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ πρωθυπολογισμοῦ μα.—νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀσφάλειαν, καθότι ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου».

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Καλεῖται ὁ μάρτυς κ. Μιρουδὴς (συντάκτης) ὅστις καταθέτει τὰ ἑξῆς: Τὴν 11 Μαΐου 1916 διετάχθην ν' ἀναπληρώσω τὸν διοικητὴν τοῦ Ρουπελ ἀπερχόμενον εἰς ἄδειαν. Ἐν τῷ φρουρίῳ εὗρον δύο λόχους πεζικοῦ ὀλίγον μηχανικὸν καὶ ὀλίγον πυροβολικόν. Τὰ τμήματα ταῦτα ἀνῆλθον εἰς τὴν ὅην Μεραρχίαν καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ φρουρίου Θεσσαλονίκης. ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὅπ' ἀριθ. 633 διαταγὴν τῆς ὁμιλοῦσας περὶ ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐδάφους ἐν περιπτώσει προσλασεων, ξένων στρατευμάτων, οὐδὲν ἦτο ἐφῆ μελετημένη καὶ ἐξουνγισμένη διαταγὴ. Ἡ διαταγὴ ὅμως ὑπ' ἀριθ. 1228 τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφο μοὶ ἔγνωσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀ ριθ 125 διαταγῆς τῆς διοικήσεως φρουρίου Θεσσαλονίκης εἶνε τόσον ἀφριστος, ὥστε ἐνῷ διατάσσει ἀντίστασιν τῶν ὄχυρῶν, προηγουμένως δὲν θέλει τὴν ἀντίστασιν. Καὶ ἐκεῖ ἔγκειται τὸ σπανιον αὐτῆς. Σημειωτέον, ὅτι διὰ τὰ ἔντος τοῦ φρουρίου τμήματα ἀνήκοντα εἰς τὰ διάφορα Σώματα, καθὼς καὶ τὰ περὶ τὸ φρουρίον τοιαῦτα τῆς προκαλυψίου, δὲν ὑπῆρχε μία σαφὴς καὶ ἐπαὶα διαταγὴ ὥστε νὰ εἶνε κατοχθιὴ ἡ ἀναφορὰ τῶν προσπαθειῶν ἄλλων αὐτῶν τῶν τμημάτων ἐν περιπτώσει ἐνεργείας καὶ δι' αὐτὸ κρίνω ὅτι ἡ διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 1228 ἐν συνδυασμῷ προς τὴν ὑπ' ἀριθ' 633 ἀποτελεῖ στρατιωτικὸν ἐμπαιγμὸν γενόμενον πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς πραγματικῆς προθέσεως.

Τὴν 13 Μαΐου ὥραν 9 καὶ 45 π. μ. εἰς ἀπόστασιν 3000 μ. ἀπὸ ὀχυροῦ διέρχεται φάλαγξ στρατοῦ κατὰ τετράδας δυνάμεως περὶ τοὺς 3000 ἀνδρας δεδιζουσαν ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους; ποος τὸ ὀχυρόν. Τὸ ὅτι ἐέδιζεν ἄνευ λήψεως μέτρων ἀσφαλείας καὶ ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν ἀροστικῶν πυρῶν τοῦ ὀχυροῦ μοὶ ἐγγενηματο ἀμέσως τὴ σεψν ὅτι ἤγκετο ὡς φίλος καὶ ὄχι ὡς ἐχθρός. Τὴν 10ην τῆς πρωΐας μοὶ ἐτηλεφώνησεν ἀπὸ τὸ φυλάκιον τῆς Κούλας, ἀπέχον 2 1/2 χιλ. μ. ἀπὸ τὸ ὀχυρὸν τὸ πλησιέστερον πρὸς τοὺς Βουλγάρους ὅτι φάλαγξ, Βουλγαρικὴ οὖσα, ζητεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ Ρουπελ ὡς τοὺς εἶπεν ὁ ἐπὶ τῆς φαλαγγος Γερμανὸς ἀξιωματικός.

Ἐγὼ ἀμέσως εἰδοποίησα τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἔστειλα ταυτοχρόνως τον ὑπασπιστὴν μου ἀνθυπολοχαγὸν Φίλβρον νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Γερμανὸν ἀξιωματικόν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν φάλαγγα νὰ εἰσέλθῃ καὶ καταλάβῃ τὸ Ρουπελ καὶ ὅτι θὰ τὴν κτυπήσω. Ὁ Γερμανὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἔχει διαταγὰς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ φρούριον μέχρι τῆ; 12 τῆς μεσημβρίας. Συγχρόνως μὲ τὴν εἰδοποίησί μου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰδοποίησα καὶ τὴν ὅην Μεραρχίαν, εἰς τὸν τομέα τῆς ὁποίας ἦτο τὸ ὀχ

ΔΕΛΤΙΑ

ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

μᾶ, διαβιβάζονται ἐκ Πλωμαρίου διά τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν εὐρισκομένην εἰς λίαν ἐκρυθμον κατάστασιν διότι σημειοῦνται πολὺ συχνὰ διαρρήξεις, κλοπαὶ κλπ. Μᾶ; ἐτονισθη ὅμω, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ὀφείεται εἰς ἀμέλειαν τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐκεῖ ἀστυνομίαν ἢ τῶν ὀργάνων του, ἀλλ' εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς δυνάμεως, δεδομένου ὅτι εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν ὑπηρετοῦν μόνον 3—4 χωροφύλακες.

Περιττὸν κρίνομεν νὰ συστήσωμεν διὰ μακρῶν εἰς τοὺς, ἁρμοδίους τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν, διότι εἰμεθα βεβαιοι ὅτι οἱ ὁποι καὶ ἄνευ τῶν ἡμετέρων συστάσεων δὲν θὰ ἀμελήσωσι νὰ ἐνεργήσουν ὅτι πρέπει.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

τῆς Βουλῆς εἰς ἣν παρεπεμφθη τὸ νομοσχεδιον διὰ τοὺ, μισθοὺς τῶν διδασκάλων ὑπεβαλε τὴν ἔκθεσίν της, λίαν εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τοῦ κλάδου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπεδέχθη κατ' ἀρχὴν τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Πα ἐλληνίου δημοδιδασκαλικῆς ἑνώσεως; καὶ θα προβῇ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ εἰς τὰς ἀπαιτουμένας τροποποιήσεις καὶ μεχρὶ τῶν ἑορτῶν τὸ νομοσχέδιον θὰ ἔχῃ ἐπιψηφισθῇ θέτον οὕτω τέρμα εἰς την δυσχερῆ θέσιν εἰς ἣν ἔχει περιλεθεῖ ὁ διδασκαλικὸ, κόσμος.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ:

Ο ,ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ'

Νοεμβρίου ὅτι ὁ τέως πρίγκηψ τοῦ ἔλεγεν ὅτι τὴν ἑπομένην 19ην θα παραλαμβάνουν τους Βενιζελικούς, ὅτι ἡ οἰκία του εἰχεν ἐπισημανθῆ ὑπὸ τῶν ἐπιστρατων καὶ ὅτι τα Νοεμβριανα ἤναν παρασκευασμενον σχεδιον.

Καλεῖται ὁ μαρτυς κ. Τρικούπης ὑπασπιστης ὅστις λεγει ὅτι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν διαταγῶν τῶν ἀκεσθυνομενων προς τὸ Σῶμα στρατοῦ δια τὴν ὑπόθεσιν 'Ορφανίδου Γερμανικῶν ἀεροπλάνων ἤταν τοῦ κ. Δούμανη. Ἐνθυμεῖται περισσοτερ ὅτι ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν Αὐστριακὸς ἀξιωματικος συλληφθεὶς; υπὸ τὴν προκαλύψιν τοῦ ὁποίου τὴν παραδοσιν ἀπῆτει ὁ Σαρατζ.

Περαιτέρω λέγει ὅτι κα θ' ὅσον δυναται να κρίνῃ νομι.ῶς καὶ στρατιωτικῶς, διαταγαὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως δὲν εἶνε ἔγκυροι, τότε ὅμως οἱ διάφοροι συνταγματάρχαι τας ἐθεώρουν ἀκτελεσίμους, πᾶσαν δὲ ἐπιθυμίαν τοῦ Βασιλέως ὡς διαταγὴν. Ὡ; ἐκ τῆς θέσεώς του ὅμως λέγει ὅτι δὲν γνωρίζει ἀν καὶ κατα πόσον ἀνεμίχθη αὐτος εἰς τα ἐσωτερικα πραγματα οὔτε δε εἶνε ὑπεύθυνος δια τὴν παράδοσιν τοῦ Ρούπελ.

Ἐξωτώμενος ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ὁ μάρτυς καταθέτει ὅτι ἡ συμπεριφορα τῶν Ἀγγλογαλλων ἦ ὁ φιλικωτατη ἐν Μακεδονία, συν τῷ χρονῳ ὅμω, ἐδημιουργήθη ἀκατεχθεια χάσμα ἐνεκα στάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεω;. Ἀναφέρει ὅτι Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ συνώδευσαν τοὺς Προξένους τῶν Κεντρικῶν εἰς Βόδενα.

Ἐξετάζεται ὁ ἀξιωματικὸς κ. Πασχος ὅστις κατέθεσε διάφορα ἐπιβαρυντικα δια τὴν Γερμανόφιλον ἐν γένει δράσιν τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τὴν ἀνέμιξίν του εἰς τα ἐπιστρατικά.

Ὁ μάρτυς κ. Παπαζαχαριόπουλος, συνταγματαρχης, χρηματίζας προσωπαρχη; τοῦ ὑπουργείου των Στρατιωτικῶν ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Γιανναΐτσα καταθέτει ὅτι πρὸς τὴς ὀργανώσεως τῶν ἐπιστρατιῶν συνδεσμων ἐσχηματισθησαν ὑπὸ τὸν Χουσσατάθην ἐκτελοῦντες τας διαταγας τοῦ Δούσμανη, σῶματα ἀσφαλείας ἅτινα ὑπῆξαν ὁ πυρὴν τῶν συνδέσμων τοῦ ὡν καὶ ὅτι ὁ Γούναρης ἐν συνεννοήσει με τὸ Ἐπιτελεῖον διηθυνε πραγματικῶς τὴν ὅλην στρατιωτικὴν κατάστασιν. Ἐπίσης καταθέτει ὅτι παρα διαφορων βασιλεοπρόσων ἀξιωματικῶν συνετάχθησαν δύο πρωτόκολλα, δι' ὧν ἐξερραζετο ἡ πίστις των προς τὸν Βασιλέα καὶ ἐστιγματίζοντο οἱ προσχωρήσαντες εἰς τὸ κίνημα ἀξιωματικοί. Προσθέτει δ' ὅτι ἐνηργεῖτο κατασκοπεία τῶν Ἀγγλογαλλων. Ἀκολούθως ὁ μάρτυς κ. Λιμπερης ἀντισυνταγματάρχης ἐξεταζόμενος λέγει ὅτι τὸ Ρούπελ παρεδοθη προς ἐξυπηρέτησιν Γερμανοφίλου πολιτικῆς καὶ ἀναφερει διαταγας τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ Ἐπιτελείου περὶ ἐξοπλισμοῦ ἐπιστρατων.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΝΤΟΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1919

Τρίμηνα	55	%
Ἑξάμηνα	55 ½	%
Ἐτήσια	65	%

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΙΟΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ

Ἀναχωρήσεις

Πέμπτην 19—12—919

Ἀτμόπλοιον «Ἄσσος» διὰ Σμύρνην.

Παρασκευὴν 20—12—919

Ἀτμόπλοιον «Ἄσσος» κατ' εὐθεῖαν διὰ Πειραιᾶ.

Ἀτμόπλοιον «Ἀτρόμητος» διὰ Σμύρνην καὶ Πειραιᾶ

Σάββατον 21—12—919

Ἀτμόπλοιον «Ὑπεροχὴ» διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κων)ποιν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

Η ΛΕΣΒΟΣ

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσαν χθὲς τὰ ἀτμόπλοια «Ἀρκαδία» καὶ «Ἄσσος» ἐκ Πειραιῶς, ἄτινα καὶ ἀπέπλευσαν.

Προσφυγικὰ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Περιθάλψεως διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους διέταξεν ὅπως εἰς τοὺς πρόσφυγας τῆς Δ. Θράκης τοὺς βυλομένους καὶ πολιτογρασθεισους χορηγηθῶσιν εἰσιτήρια δωρεὰν ὡς καὶ τρόφιμα διὰ πέντε ἡμέρας, χορηγουμένης εἰς τὸν τόπον τῆς ἀφίξεω; ἄλλης ἰδιαιτέρας περιθάλψεως.

Δι' ἄλλης διαταγῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ πολιτογρασις εἰς ἀπόρους πρόσφυγας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ Περγάμου τοιούτων.

Τὸ τρίλεπτον

Τὸ Τελωνεῖον Μυτιλήνης παρέδωκεν εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Δ.ας 8350.90 ἐξ εἰσπράξεων τριλέπτου τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου.

Διὰ τὸ Πρῶον

Ἡ Μονὴ Λειμῶνος προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἡ.ιου δρχ.150 ἡ δὲ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πολιγνίου δρχ. 100.

Αἱ τιμαὶ τῶν ἀλεύρων

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γενικὴν Διοίκησιν, γνωρίζει τὰς τιμὰς τῶν ἀλεύρων πολυτελείας ὑπὸ διαμετακόμισιν, λόγῳ τῆς ὑπερτιμήσεως τούτων εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, συνεπε α τῆς σημερινῆς τιμῆς τοῦ δολλαρίου. Αἱ τιμαὶ αὗται εἶναι αἱ ἑξῆς:

Καναδικὰ καὶ Ἀμερικῆς ο΄, ποιότητος δρχ. 1.60 κατ' ὀκᾶν, Αὐστραλίας καὶ Κινεζικὰ 10 λεπτὰ εὐθηνότερον, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διατιθέμενα α΄, ποιότητος Κινεζικὰ δρχ. 1.58 κατ' ὀκᾶν τρίνζιτο Πειραιᾶ.

Ἀναχώρησις ἀντιπροσώπου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου

Ἀνεχώρησε πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Π. Ζερβὸς ἐκλεγεὶς ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Παλλεσβιακὸν Δημοδιδασκαλικὸν Σύλλογον Λέσβου κατα τας ἐκεῖ ἐνεργείας τῆς Πανελληνίου Διδασκ. Ἑνώσεω; διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς οὐζησιν τῶν μισθῶν τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀφίκετο ἐκ τοῦ Μικρασιατικοῦ μετώπου καὶ ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας ὁ ἀνθυπολογαγὸς κ. Δημ. Ἰατρίδης, τιμημένος; διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ.

Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σ. Μητροπολίτης Κυδωνιῶν κ. Γρηγόριος, ὅστις ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ἔδραν του μὲ πρώτην εὐκαιρίαν.

Ἔφθασε χθὲς διὰ τῆς «Ἀρκαδίας» εἰς Σμύρνην ἡ Α.Ε. ὁ ἐκεῖ Ἀρμοστὴς κ. Στεργιαδὴ, καὶ ὁ Σ. Μητροπολίτης Σμύρνης κ. Χρυσόστομος.

Ἡ ἁλυκὴ Πολυχνίτου

Κατ' ἀσφαλεῖς ἡμῶν πληροφορίας ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καλλιεργηθῇ μεγαλειτέρα ἔκτασις καὶ σταθῇ αἱ ἀναγκαιοῦσαι ἀπορρογητικαὶ ἀντλίαι καὶ πετρελαι μηχαναὶ εἰς τὴν ἐν Πολυχνίτῳ ἁλυκήν.

Διὰ τὰν τελειοποιήσεων τούτων μηχανημάτων θὰ ἀνέλθῃ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὑπὸ ἀλῆξιν ἔδαφο εἰς 25 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, ἀντὶ τῶν ἤδη 10, θὰ ἐπέλθῃ δὲ καὶ μεγάλη οἰκονομία ἐργατικῶν χειρῶν.

Τὸ δάνειον Κυδωνιῶν

Κατ' ἀσφαλεῖς ἡμῶν πληροφορίας ὁ Σ. Μητροπολίτης Κυδωνιῶν ἐπέτυχε τὴν παροχὴν δανείου εἰς τοὺς κατοίκους ἐκ 5 ἑκ. δρχ. πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου ὁ κ. Στεργιάδης θὰ μεταβῇ εἰς Κυδωνίας τὴν 31ην τρέχοντος μηνός.

Τὰ αἰγοπρόβατα

Τὸ Δ. Συμβούλιον κατὰ τὴν χθεσινὴν του συνεδρίασιν συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν περιφερειακῶν τοῦ Πλωμαρίου διὰ τὸ ζήτημα τῆς βοσκήσεως τῶν αἰγοπροβάτων καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως ἐρωτηθοῦν ἐν προκειμένῳ τὰ κοινοτικὰ Συμβούλια

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν νομοσχέδιον

Κατετέθη ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδοχῶν τῶν λειτουργῶν τῆ, Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεω;. Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ἵν' κατὰ 40 ἀκόμη δραχ. αὐξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων ὑπὲρ τὴν αὔξησιν τοῦ Νομοσχεδίου. Τὸ εὖρο δὲ ποσοστὸν συνολικῆς αὐξήσεω, καὶ διὰ τὰς διδασκαλίσσας, εἰς τὰς ὁποία; τὸ Νομοσχέδιον ἔδιδεν ὁ ιγότερον. Ἐπίσης τῶν ὑπαιδασκάλων ἡ αὔξησις παρατείνεται μέχρι 250 διὰ τὴν α΄. τάξιν ἀπὸ 225.

Ἡ βάσις τοῦ μισθοῦ τῶν νέων διδασκάλων μένει ἡ αὐτή. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπίσης κηρύσσεται κατὰ τῆς διυβαθμίσεω; τῶν διδασκάλων. Ἡ βάσις τῶν ἐπιθεωρητῶν αὐξάνεται κατὰ 50 δρ. προτείνεται δὲ ἡ ἵδρυσις θεσμοῦ καὶ γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτικῶν Σχολείων.

Τῶν ἐπιδομάτων καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, κατά τινα; πληροφορίας, προτείνει τὴν κατάργησιν. Δι' αὐτὸ καὶ προτείνει τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεω;. Ἐπίσης εἰς τὴν σύνταξιν δὲν φαίνεται ἀντίθετο.

Τινὰ ἐκ τῶν μελῶν θὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἰσομισθίαν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

Πώλησις

Πωλεῖται κρεββάτι κοινουργὲς προϋντζινο διπλοῦν. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεία μας. 4—5

Εἰσφοραὶ Κοινοτήτων

Αἱ Κοινότητες τῆς Ὑγιεινῆς Μηθύμνης προσέφερον ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Παιδὸς τὰ κάτωθι ποσά:

Μηθύμνη; δρχ. 100, Πέτρα δρχ. 100, Ἀνεμώτια; δρχ. 25, Βατούσης δρχ. 50, Γελοίων δρ. 25, Ὑψηλομετώπου δρχ. 25, Πετροῦντος δρχ. 25, Κλωνηδίου δρχ. 50, Ἀγίας Παρασκευῆ; δρχ. 50, Μισοτόπου δρχ. 105, Συκαμιά; δρχ. 25, Χυδήκων δρχ. 20, Ἄγρας δρχ. 100.

Ἐπίσης ἡ Ἀγλαΐ; Σοσανιδου ἐκ Μεσοτόπου προσέφερεν ὑ ὲρ τοῦ Ἀσύλου δρχ. 25 καὶ ὑπὲ τοῦ Γυναικολογικοῦ Νοσοκομείου δρχ 75.

Τὸ ὅλον δραχ. 800.

Ἡ παραγωγὴ οἰνοπνεύματος

Διὰ Β. Διατάγματος παρατείνεται μέχρι 31 Ἰουλίου 1920 ἡ προθεσμία πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος ἐκτὸς τῶν ἤλων ἐπιτρεπομένων ὑλῶν καὶ ἐκ σύκων καὶ κερατίων.

Τὸ οὕτω παραχθησόμενον οἰνόπνευμα μέχρι 500,000 χιλιογράμμων ἀνύδρου ἠδ δύνται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ὅλας τὰς χρήσεις.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1920 παραγωγὴ 5,000,000 χιλιογράμμων ἀνύδρου οἰνοπνεύματο; ἐξ ὑποπροϊόντων ζακχαροποιΐας, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οἰνόπνευμα ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν κατασκευὴν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἡ εἰσαγωγὴ προϊόντων

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, κατόπιν διυβημάτων τῆς Ὀλλανδικῆς Πρεσβείας, δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς τελωνειακὰς Ἀρχὰς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἶνε ἐλεύθερα ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα Γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν προϊόντων ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων δὲ τούτων θὰ ἐφαρμόζεται τὸ γενικὸν δασμολόγιον μὴ ἰσχυουσῶν τῶν προηγουμένων συμβάσεων.

Κατόπιν τούτου ἐλαίζεται νὰ ἐπέλθῃ ὑποτίμησις εἰς πολλὰ εἴδη πρὸ πάντων εἰς τὰ ὑφάσματα, τῇ συγκαταθέσει ἐννοεῖται τῆς... αἰσχρὸ κερδοσίας.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας κατηρτίζετο συνεδρίασις περὶ ἐνισχύσεως τῆς Ἐθνικῆς λογοτεχνίας καὶ καλλιτεχνίας. Δι' αὐτοῦ προβλέπεται ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀπόρων Ἑλλήνων λογίων λογογράφων, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀγορὰ διαφόρων ἀξίων λόγου συγγραμμάτων καὶ ἔργων γλυπτικῆς διὰ τὸλ πλουτισμὸν καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν διαφόρων σχολικῶν γραφείων.

—Ἡ Ἀνωτάτη Διεύθυνσις τῶν Μεταφορῶν ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς; ὅπως λύσῃ τῆς; ἐπιτέλεσε; πάντα τὰ μεγάλης χωρητικότητος Ἑλληνικὰ φορτηγὰ πλοῖα, ἀφ ἑνὸς μὲν ἕνεκα τῆς μικρᾶς αὐτῶν ταχύτητο, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἕνεκα τοῦ κατοβαλλομένου ἀρκετὰ ὑπερόγκου μισθώματο,. Ἀντ' αὐτῶν ἡ Ἀν. Δ. τῶν Μεταφορῶν θὰ ναυλώσῃ ξένα πλοῖα διὰ τὰς μεταφορὰς τοῦ Κράτους.

—Διὰ Β. Δ. ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ Κράτο; ἐργαζομένους οἱ ο ινευματοεοιοὺς β' κατηγορίας ὅπως; ἐκτὸς τῶν ὁριζομένων ὑλῶν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου, κατεργάζωνται πρὸς κατασκευὴν οἰνοπνεύματος καὶ ὑπολείμματα σταφυροποιΐας.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ τὰ δύο κατεδομιὰ καὶ τὰ τέσσαρα ἀντιτορπιλλικὰ ἅτινα εἶχε παραγγείλει πρὸ τοῦ πολέμου εἰς; ἀγγλικὰ ἐργ σιάσια, καὶ τὰ ὁποῖα τὸ ἀγγλικὸν ναυτικὸν ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὸν πόλεμον λόγῳ τῆς μικρᾶς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρονται σήμερον. Τὰ νέα πολεμικὰ θὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ διὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν πληρωμάτων.

— Τὸ νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεω; τῆς νομοθεσίας περὶ φυλακῶν εἰσάγει τὴν καινοτομίαν τῆς συστάσεω; καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικῶν βιομηχανικῶν φυλακῶν.

— Εἰς τὸ ὑ ουργεῖον τῆς Γεωργίας δεβλήθη αἴτησις ἐκ μέρου; τῆς Ἑνώσεω; τῶν Ἑλλήνων γεωπόνων περιωρῆσεω; εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν εἰς Μακεδονίαν πρὸς ἀνάτευξιν ἐκεῖ τῆ; περιτίου καὶ ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας φαίνεται ὅτι θὰ ἐξετάσῃ εὐνοϊκῶς τὴν αἴτησιν τῶν γεωπόνων.

— Αἱ ἀναπρίσεις διὰ τὴν συνωμοσίαν ἐπερατώθησαν. Ἤδη κατηρτίζεται τὸ πταραπεπτικὸν βιβλίον, διὰ τοῦ ὁποίου παραπέμπονται οἱ ἐκ τῶν πρωτιτῶν συλληφθέντες εἰς τὸ Στρατοδικεῖον.

— Καθ' ἃ ἀνακοινοῦνται δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ πρὸ τῶν ἐορτῶν ἡ ψήφισι; τῶν συνθηκῶν εἰρήνη; πρὸ; τὴν Γερμανίαν τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ μελετᾶ τὴν Βουλγαρικὴν συνθήκην, ἡ δὲ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν θ' ἀρξῇ μετὰ τὰ ἑορτά; Ὅταν σηγκεντρωθοῦν τα πρ σματα, θὰ συνταχθοῦν χωρισταὶ ἐκθέσεις διὰ τὰς τρεῖ; συνθήκας αἵτινες θὰ ὑπερληθοῦν εἰ; τὴν Βουλήν.

Ἀπελλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1311 Ἀ.Ε. ἀποφάσεω; τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Χαρίκλειαν Χαγιαπᾶ κάτοικον Φ.λίας νὰ ἀναλλοτριώσῃ μίαν οἰκίαν τῆς κειμένην ἐν τῇ θέσει Πύργος τοῦ χωρίου Φ.λίας τοῦ Δήμου Μολύβου, συνορευομένην γύρωθεν μὲ ὁμόιας Παναγαίας Ν. Χιώτου, Μαργιοῦς Νικολάου, δρόμον καὶ Μαργιοῦς Χριστόφα, πρὸς τὴν Βεργινίαν Νικολάου Δούκα κάτοικον Φ.λιας ὑ ηκόον Ἑλληνίδα ἀνὴ δρχ. 600.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Π. Καμπάνης

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1303 ἀποφάσεω; τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Βικτωρίαν Θυγ. Γιαννάκη Καμελᾶ κάτοικον Μυτιλήνης νὰ πωλήσῃ πρὸς τοὺς Μουσταφᾶ Ἀλῆ Χουσεὶν καὶ Ἀπτῆ Χτσὰν Κόμηλη, ἑ μαγαζεῖον κείμενον ἐντὸς τοῦ χωρίου Σοφείου καὶ ἐν τῇ μουσουλμανικῇ ἀγο ᾷ, συνορευόμενον μὲ ἰδιοκτησ.ας Γεωργίου Ἠλία Χ'' Γιάννη, Ὀδησσέως Κουκλέλλη, Κουτσομπᾶ, Χ'' Χασὰν καὶ δρόμον, ἀντὶ δρ. 2600.

Μυτιλήνῃ τῇ 18|12|19

Ὁ πληρ. δικηγόρος Μ. Μηλάκης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 51575 — **ΑΘΗΝΑΙ 18 Δεκεμβρίου**

Δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὸ Τουρκικὸν

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν εἰς τὸν «Κήρυκα τῆς Ν. Ὑόρκης» ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίληψις περὶ τῆς τελείας ἐξαφανίσεω; τῆς Τουρκίας ἐκ τῆς Εὐρώπης παραμένει ἀμετάβλητος,

Τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος

Προσέθεσεν ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀρχικήν της ἄποψιν καὶ ἐτόνισε τὴν πεποίθησίν του ὅτι τὰ δίκαιά της θὰ ἀναγνωρισθοῦν.

Τὰ φρονήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισε πρὸς τὸν ἴδιον ἀνταποκριτὴν ὅτι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς διαπνέεται ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων ἀρχῶν.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Βενιζέλου

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπανέλθῃ πιθανῶς εἰς Ἀθήνας μεταξὺ τῶν ἑορτῶν.

Ὁ κ. Οὐίλσων ἀνέρωσσε

Ὁ πρόεδρος κ. Οὐίλσων ἀναρρώσας, προσπαθεῖ ὅπως ἡ Ἀμερικὴ συμμετάσχῃ εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ συμβουλίου ἐν Παρισίοις.

Ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Σουλτάνου

Ἡ Ἰταλικὴ ἐφημερὶς «Τρμποῦνα» βεβαιοῖ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐπιμείνῃ ἀπολύτως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδιώξεως ἐκ τῆς Κων)πόλεως τοῦ Σουλτάνου.

Δηλώσεις Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἰταλὸς ὑπουργὸς κ. Σιαλόγια ἐδήλωσεν εἰς τὴν Γερουσίαν ὅτι ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία ἐζήτησε τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου, προσθέσας ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν ζητεῖ τὸ Φιοῦμε, ἀλλὰ τὸ Φιοῦμε τὴν Ἰταλίαν.

Δούζας

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Κυβέλης

Ἀφοῦ ἐπεράσαμε ἀρκετὲς βραδυὲς μὲ τὰ γέλοια τὰ ὁ οῖα ἐ ωδρπιζαν οἱ ἔξυπνες καὶ χαριτωμένες κωμωδίες, ποῦ μᾶ, ἔ.αιξεν ὁ θίασ ς Κυβέλης, αἰσθανθήκαμε προχθὲς τ ν ἀνατρ.χιασμα καὶ τὲς συγκινήσεις τοῦ δράματος μὲ τὸ παιχθὲν ἔργον «Ὁ ἄιμο.». Μολονότι τὸ ἔ.γον εἶναι τῆ παλαιᾶ; σχολῆς τῶν de Montpein de Terail, D' Ennery, εἰ; τὴν χορεῖαν των ὁ οίοιων συγκατολεγεται καὶ ὁ Jules Mary, ἐν τούτοις συνεκλόνισαν τοὺ, θεατὰς αἱ τραγικαὶ του σκηνῆαι ἰδίω; εἰ; τὸν ρόλον τῆς Σωσσάνας τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη ἡ κ. Εὐ.ι Πλεμενίδου. Δὲν θὰ κάμωμεν καμμίαν ὑπερβολὴν λέγοντε; ὅτι ἔπαιξε μὲ τὴν μεγαλειτέραν ψυχολογίαν τὸ μέρο; τῆς ὡ; κοριτσάκι τὸ ὁ οῖον νομίζει ὅτι ἔχει πατέρα ἔγκλημα.αν καὶ δὲν θέλει νὰ τὸν προδώσῃ γιατὶ τὴν ὤκισε ἡ μητέρα τη;. Χωρὶ; δὲ νὰ θέλωμεν νὰ ὑ ερτιμήσω,ιν τὰς ἄλλας καλλιτέχνιδας αἱ ὁποῖαι ἄλλως τε ἔχουν δρέψει τόσας ἄλλας δάφνα; συγχαίρομεν τὸν θίασον διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς τοιούτου ἀστέρο; ὡ, εἶνε ἡ κ. Πλεμεν δ ου. Πρέπει ἰδιαιτέρω; νὰ σημειωθῇ ὅτ. τὸ θέατρον ἦ ὸ μέχρὶς ἀσφῆς ἀς γεμᾶτο ἀπὸ τὸν ἐκλεκτότερο κόσμο.

Ἄλλα καὶ ἡ ὀλνὴς Παρασκευοπούλου, καίτοι δὲν εἶχε ποὺ μεγάλον ρόλον, ἐν τούτ ις καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ λίγο ποὺ ἔπαιξε προὐ.ἄλεσε ρίγη συγκιν.σ.ω,.

Ἐν τῶν λαβόντων μέρο; ἀνδρῶν ὁ κ. Λ.ώης ὑπῆρξεν ὁ ι ύτο; τοῦ ἰπιότου καὶ τοῦ μάυτυρο; ὅστις ὀφεῖσται ἀδικο; τόσα; καταδρομὰς, τέλειοι καὶ ὁ κ. κ. Παπαγεωργίου, Χρυσ ημάλλης καὶ Πλεμενίδη.

* * *

Ἀπόψι δίδεται τὸ ὑπέ ροχον οἰκογενειακὸν δ ᾶμα «Ἡ ἄγνωστο;» τοῦ Μαισσὼν, τ ι σημειῶσαν ἐν Ἀθήναις σειρὰν ὑπερκατόν παραστάσεων.

Αὔ ιον τὴν 3ην μ. μ. ἀπογευματινὴ διὰ τὰ Σχολεῖα μὲ τὸ πατριωτικὸν δ ᾶμα τοῦ Λιδωρίκη «Ὁ κρυφὸς πόθος» καὶ τὴν ξεκαρδιστικὴν κωμωδίαν «Πῶ; μιλοῦνε τ' Ἀγγλικά» ἐθγεῖῶ. παραχωρηθεῖταν ὑπὸ τοῦ θιασάρχου κ. Θεοδωρίου.

Θέατρον «Ἄλκαζος»

Ὁ Μικρὸς Καλλιτεχνικὸ θίασος περὶ τοῦ ὁ ιουσι ἐγράψαμεν, δ.δει εὐ ᾶμον Σάββατον τὴν πρώτην του παράστασιν μὲ 2 ξεκαρδιστικὰς κωμωδίας καὶ μίαν πρᾶξιν ἀπὸ 8 διαλεκτὰ νούμερα δι ιφόρων ἐπιδεωφήσων.

Τὴν Κυριακὴν ἀπογευματινὴ παράστασι τοῦ ἰδίου θιάσου μὲ τὸ ἴον ἐπεισόδιον τοῦ περιπετειώδους κινηματογραφικοῦ ἔργου «Ὁ κανάγιας τῶν Παρισίων».

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Σουλτάνος παραιτεῖται

Κών)πολις 18.— Ὁ Σουλτάνος ἔσχε χθὲς μακροτάτην συνεργασίαν μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ δύο ἄλλων πριγκήπων. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ συνεργία αὐτὴ ἀφεώρα τὴν πρόθεσιν τοῦ Σουλτάνου ὅπως παραιτηθῇ.

Τόσον ὁ Διάδοχος ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι πρίγκηπες